

oud nieuws

Uitgegeven door de historische vereniging van Krimpen aan de Lek 'Crempene'

Nr.35, januari 2024

Beste Crempenaren,

Bij het schrijven van dit voorwoord is het nieuwe jaar 2024 nog jong genoeg om u allen een gelukkig en gezond nieuwjaar toe te wensen. De gemiddelde leeftijd van ons ledenbestand is zodanig dat we ons er goed van bewust zijn dat juist die gezondheid een groot goed is.

Naast de gewone activiteiten van uw bestuur gaan we dit jaar zeker nadenken over we hoe we in 2025 aandacht kunnen schenken aan 25 jaar Crempene.

In deze aflevering vindt u een bijdrage van één van onze leden en oud Krimpenaar dhr. Onno de Jong. Zijn boeiende verhaal laat o.a. eens te meer zien hoe onze dorpsgenoten in vroeger eeuwen een bestaan op zee trachtten te vinden, met niet zelden een treurige afloop.

Al eerder deed ik een oproep om eens na te gaan of u een bijdrage kunt leveren aan onze nieuwsbrief, welnu: goed voorbeeld doet goed volgen.

Bij de mededelingen achterin deze nieuwsbrief kunt u lezen dat op 9 april onze voorjaarsvergadering is vastgesteld. De spreker van die avond is dhr. Peter Sluisman, met wie een aantal van u op 25 november j.l. al kennis heeft gemaakt bij Kunst en Kitsch. Het was een interessante gebeurtenis die ochtend, met o.a. 'de ontdekking' van een 14^e of 15^e eeuw, zgn. Jacobakannetje. Een activiteit die zeker voor herhaling vatbaar is.

Voor nu wens ik u veel leesplezier en graag tot ziens op onze voorjaarsvergadering.

Namens het bestuur,
J. Dekker (voorzitter)

*We wensen u een heel goed 2024
Historische Vereniging Crempene*

VERHAAL MERTENS

Onno de Jong (de Zaag, 14 januari 1955) schreef een boek over David Jan Mertens, die in 1890 vanuit Krimpen aan de Lek naar Pretoria (Transvaal) vertrok. Dit artikel is daarvan een samenvatting.

1.- Teunis Mertens

Links Teunis Mertens; rechts Jacomijntje Jacoba Luthart met David Jan en Zwaantje Maria.

Teunis Mertens werd op 16 januari 1828 in Krimpen aan de Lek geboren als zoon van kleermaker David Mertens en Zwaantje Brouwer. Op 13 november 1862 trouwde hij met Jacomijntje Jacoba Luthart (geboren op 30 september 1827 in Krimpen aan de Lek), dochter van metselaar Jan Luthart en Maria van der Wind. Zij gingen wonen op Middelland nr. 6. Dit pand bestaat nog steeds; destijds waren het twee woningen.

Teunis Mertens was 34 jaar toen hij trouwde, zijn vrouw 35 jaar. Hij was zeeman, veel van huis en had waarschijnlijk al meerdere reizen achter de rug. Toen hij na zijn huwelijk weer op reis ging schreef hij op 10 februari 1863 aan zijn vrouw voor zijn vertrek vanuit Hellevoetsluis: *‘Om mijn zelve te bedwingen van droefheid, nooit ben ik met zulk een gevoel naar zee gegaan. Ja, dat had ik vroeger nooit gedacht dat een mensch zoo verliefd, ja zoo met hart en geweten verbonden kon zijn.’*

Toen hij op die reis op 31 juli 1863 aankwam in Soerabaja kreeg hij bericht van zijn aankomend vaderschap. *‘O, konde ik het mondeling doen, ik had mij oogen niet af te wisschen van gemoedsaandoening en van in gedachte tot u te spreken. Want hoe nader de rijs aan het einde komt hoe meerder ik verlang naar u die mij alles waard is. Dan denk ik weer de tijd begint te naderen dat ik Vader worden kan. O, welk een oogenblik voor mijn vrouw. God geve u in deze dagen sterkte en kragt, berust op Hem die u een helper in de bangste nood wezen kan.’*

Zijn zoon David Jan werd op 25 september 1863 geboren. Teunis Mertens was daar niet bij, want als stuurman aan boord van de Johannes Lodewijk onderweg naar Batavia. Ook bij de geboorte van zijn dochter Zwaantje Maria op 5 maart 1866 was hij afwezig, want als eerste stuurman op het schip de Stad Delft op reis naar Batavia. Op 18 april 1866 kreeg hij in Batavia bericht dat hij vader was geworden van een dochter: Zwaantje Maria. *‘Hedenmiddag ontving ik van u de blijde tijding, God zij dank, dat Hij u tot dusverre heeft bijgestaan en u een voorspoedige bevalling heeft ten deel doen geworden. Zo meld ik u als dat ik mijn blijdschap niet op het papier kan uiten, dat de al goede het behaagt heeft mij een dochter te schenken. God geve dat zij moog opgroeien in deugd en liefde tot God. Zie daar geliefde Vrouw mijn Vaderlijke wensch en geve mijn lieveling bij deze woorden te lezen de Vaderlijke Kus voor mij.’*

2.- De Stad Delft

Willem Jan Verhoeff, de kleinzoon van Teunis Mertens, maakte een tekening van eenzelfde type schip als de driemaster waarmee zijn opa in 1868 verging.

Het fregat de Stad Delft werd op de werf van Jan Smit Czn. in Alblasserdam gebouwd; op 9 juni 1865 werd de driemaster te water gelaten. Samen met de afbouwkosten, de uitrusting, gage van de bemanning, verzekeringen en dergelijke bedroegen de kosten 'vrij in zee' in totaal fl. 120.000,-. De partenrederij van het schip werd daarom gesticht met 40 aandelen van 3000 gulden. De initiatiefnemer en belangrijkste aandeelhouder was J. van

Delft uit Delft. In de annalen staat: *'Verzekerd op behouden varen en van de nodige documenten voorzien seilt dan voor het eerst in December 1865 het mooie Fregat haar ranke boeg van uit Brouwershaven in de golven en scheert zij sierlijk haar seilen gespreid en door de wind gedreven op het verre doel af naar Batavia rond de Kaap de Goede Hoop.'*

Er zijn geen gegevens bekend van de eerste twee reizen van de Stad Delft. Voor de derde reis nam de rederij aan een lading steenkool te vervoeren naar Batavia, te laden in Birkenhead (Liverpool). De aanmonstering van de equipage geschiedde op 16 mei 1868 in Rotterdam. Er waren 22 bemanningsleden. Kapitein was Adrianus Hendricus van der Waal uit Rotterdam. Eerste stuurman was Teunis Mertens uit Krimpen aan de Lek; hij ontving voor de reis een gage van 60 gulden per maand. Het jongste bemanningslid was de 15-jarige scheepsjongen P. Leeuwangh uit Alblasserdam, die 6 gulden per maand kreeg. Op 19 mei 1868 vertrok de Stad Delft vanuit Hellevoetsluis. Op 12 juni was het schip in Birkenhead beladen en zeilklaar; op 15 juni 1868 vertrok het schip naar Batavia op Java.

3.- De fatale reis

Toen Teunis Mertens op 14 juni 1868 op het punt stond te vertrekken met de Stad Delft vanuit Birkenhead schreef hij: *'Zo Geliefde, de tijd is alweer daar dat wij naar zee gaan den 15 Junij. O, wat een vooruitzicht om in zoo een tijd niets van elkaar te hooren. God hoop ik zal mij daarin troosten en zijn Vaderlijke Hand gedurende de reis over mij uitstrekken. O, laten wij onszelve maar op hem vertrouwen, dan valt ons juk niet zoo zwaar als wij denken. Het is juist een maand eerder als verleden reis. Nu gaan wij niet naar Singapore, maar naar Onrust, dat is hetzelfde als naar Batavia. Schrijf mij naar Batavia den 7 Augustus voor het eerst. Nu Geliefde Vrouw, de reis heeft een aanvang genomen, maar dat hij zo lang wordt als verleden reis, dat geloof ik niet. God geve zulks. O, kan nu mijn zelve al verheugen als ik denk aan het binnen komen om u en die lieve Kinderen te omhelzen. O, dat ik u alle met welstand moog wedervinden, dat is mijn innige wensch. Laaten wij hem daarom smeken die het in handen heeft. Vaarwel, nogmaals vaarwel en u en de onze met dit Vaarwel aan mijn hart gedrukt te hebben en u moeder broeders zusters en verdere famiel de groet opgedragen en u alle de beschermende hand Gods toegewenst te hebben noem ik mij met achting, U zeer geliefde Man, T. Mertens. Dag lieve Kinderen, zoet zijn.'*

Het zou het laatste bericht zijn dat zijn vrouw van hem kreeg. In de Nieuwe Rotterdamse Courant van 9 maart 1869 stond onder scheepstijdingen het volgende bericht: *'Batavia 29 January 1869. Men is hier zonder berigt aangaand Nederlandsch schip Stad Delft, Kapitein v.d. Waal, den 15 Juny 1868 uit Liverpool herwaarts vertrokken'*. Het schip werd als vermist geregistreerd. Er zou nooit meer iets van het schip en de bemanning worden vernomen of teruggevonden; het schip moet in 1868 op volle zee met man en muis zijn vergaan.

Er is nooit opgehelderd wat er precies is gebeurd. Binnen de familie denkt men dat de oorzaak kan worden gevonden bij de lading. Als bij het vervoer van steenkool de vrijkomende gassen in aanraking komen met open vuur, dan volgt een enorme ontploffing. Misschien was de bemanning daarmee onvoldoende bekend. De ramp, waarbij onder andere Teunis Mertens om het leven kwam, was waarschijnlijk het gevolg van een combinatie van onwetendheid en onvoorzichtigheid. De vrouw van Teunis Mertens, Jacomijntje Jacoba, werd zo al jong weduwe. Zij bleef met haar twee jonge kinderen David Jan en Zwaantje Maria in het huis op het Middelland 6 in Krimpen aan de Lek wonen; zij overleed op 14 mei 1888.

4.- David Jan Mertens

Links David Jan Mertens; rechts het gezin van David Jan Mertens en Trijntje Prins in 1902.

David Jan Mertens heeft zijn vader al jong verloren en in 1888 stierf ook zijn moeder. Zijn zus was zwanger en ging trouwen. David Jan, timmerman van beroep, vertrok in januari 1890 vanuit Krimpen aan de Lek naar Pretoria in Transvaal. De situatie in Zuidelijk Afrika leek toen misschien redelijk stabiel maar was dat zeker niet. Het conflict tussen de Boeren en de Britten bleef doorsluimeren, ook na de Conventie van Londen van 27 februari 1884, waarin president Paul Kruger met succes de volledige onafhankelijkheid van Transvaal bedong. De machtsstrijd was nog niet voorbij. Waarschijnlijk was David Jan Mertens zich daarvan weinig bewust en als hij ervan wist dan stond het in geen verhouding tot zijn verlangen naar avontuur in combinatie met zijn behoefte aan vooruitgang. Hij koos voor Transvaal omdat hij gehoord had dat daar werk in overvloed was voor een timmerman. Daarbij zal ook meegespeeld hebben dat hij zich daar goed verstaanbaar kon maken had in de Nederlandse taal, want hij sprak geen Engels.

In Pretoria aangekomen koos David Jan Mertens ervoor om een aannemersbedrijf te beginnen. Dat zou niet alleen goed verdienen, maar dan kon hij zelf bepalen op welke plek hij ging werken. Hij wilde vrij zijn, was niet te beroerd om hard te werken en was ervan overtuigd dat hij fortuin zou maken in zijn nieuwe land. David Jan Mertens zou nooit terugkeren naar Nederland. Hij trouwde in Pretoria, stichtte een gezin en werkte hard om zijn gezin te onderhouden. Met wisselend succes, want het waren onrustige tijden in Transvaal met de spanningen tussen de Boeren en de Britten, die uiteindelijk zouden uitmonden in oorlog. David Jan Mertens overleed na een kort ziekbed op 19 november 1903 in Potchefstroom aan een bloedvergiftiging.

Een van de gebouwen, die David Jan Mertens samen met een compagnon maakte, was het station in Heidelberg. Deze foto werd gemaakt op 10 oktober 1895 tijdens de opening; het monumentale gebouw bestaat nog steeds.

5.- Trijntje Prins

Trijntje Prins werd geboren op 10 september 1873 in Groningen en was met haar ouders Johannes Prins (geboren in Winschoten op 20 januari 1847) en Wobbina Nomden (geboren op 28 augustus 1848 in Beerta) naar Pretoria verhuisd. Toen David Jan Mertens zijn attestatie kwam overhandigen aan de dominee, was zij daar in dienst als kindermisje. David Jan Mertens en Trijntje Prins trouwden op 21 oktober 1893. Zij gingen wonen in Braamfontein, Johannesburg waar David Jan een huis had gebouwd en zij kregen drie dochters. Wobbina, Mijntje en Johanna. Tijdens de Tweede Boerenoorlog (1899 – 1902) stond Trijntje Prins op het punt om met haar kinderen naar Nederland te vertrekken omdat David Jan bang was dat er hongersnood zou komen, maar toen werd het snel vrede.

Na het overlijden van David Jan Mertens op 19 november 1903 bleef Trijntje Prins berooid achter. Een Compagnon van David Jan had hem bedrogen en om de schuld af te betalen moest het huis in Braamfontein, Johannesburg worden verkocht en zij ging terug naar Pretoria, waar haar ouders woonden. Trijntje Prins was pas 30 jaar oud toen haar man overleed; zij voedde haar kinderen alleen op. De kost voor haar gezin verdiende zij als naaister voor de gegoede burgerij, zoals de kleindochters van Paul Kruger en de vrouw van Jan Christian Smuts, een prominent staatsman. Zij overleed op 4 september 1946 in Pretoria.

6.- Zwaantje Maria Mertens

Links Zwaantje Maria Mertens met haar zoon Willem Jan Verhoeff in 1893; rechts haar man Willem Verhoeff.

Zwaantje Maria Mertens heeft haar vader Teunis Mertens nooit gekend en in 1888 stierf haar moeder. Zij raakte zwanger van Willem Verhoeff uit Krimpen aan de Lek. Zij trouwden op 4 december 1889, niet lang voordat haar broer naar Pretoria zou vertrekken. Willem Verhoeff (16 december 1863 – 8 februari 1940), huisschilder van beroep, was de zoon van scheepstimmerman Willem Verhoeff en Neeltje van der Velden, een boerendochter uit Lekkerkerk. Door de

vermissing van Teunis Mertens moest voor het huwelijk toestemming worden verkregen van de

kantonrechter wegens het ‘niet verschijnen van de vader van de bruid’. Notaris Meijer uit Lekkerkerk heeft de familie destijds geholpen bij het verkrijgen van deze toestemming. Een kleinzoon van deze notaris heeft nu een notariskantoor op de Keizersgracht in Amsterdam. Zwaantje Maria Mertens en Willem Verhoeff gingen wonen op Middelland 6 in Krimpen aan de Lek. Daar werden hun vier kinderen geboren. Het gezin bleef daar wonen tot omstreeks 1905, toen zij verhuisden naar de Rijsdijk. Zwaantje Maria Verhoeff - Mertens overleed op 17 juni 1945 in Krimpen aan de Lek.

‘Johannesburg, 18 Mei 1897. Ik heb u laatste brief ontvangen, maar gewacht met schrijven omdat ik wist dat bringer dezes, Kroon en Nonneker, na Holland gingen. Het gaat hier altijd nog goed gezond, ook de kleine en mij vrouw. Ik zend u hierbij een brosjje voor Zwanemie en een Struisvogelveer. Ook een leeuwennagel voor jou Willem, voor je orlogie ketting. Verder zullen dezen mannen je wel alles vertellen hoe het land enz. hier is. Dus na hartelijke groette en

dat u dit alles in gezondheid moog ontvangen en dragen.’ Het cadeau van David Jan Mertens aan zijn zus is een gouden broche met daarin twee nagels uit de klauw van een leeuw verwerkt. Op veel foto's die daarna van Zwaantje Maria zijn genomen draagt zij deze broche; zij moet veel van haar broer hebben gehouden.

7.- De levensboom

Het pand Middelland 6-8 in Krimpen aan de Lek met de levensboom in het bovenlicht. De foto is gemaakt op 11 oktober 1952, de trouwdag van Zwaantje Maria (Rie) Hekking en Alardus Johannes (Alard) de Vries. De (gezamenlijke) voordeur van de twee woningen werd alleen bij dergelijke officiële gelegenheden gebruikt.

‘De levensboom behoort zeker tot de oudste zinnebeelden; reeds uit den steentijd zijn teekeningen bekend die aan boomen en takken doen denken. Bij alle Germaansche volkeren treffen we de boomsymboliek aan, niet het minst in ons Holland (Holtland = Houtland). Uit verscheidene kerkelijke legenden weten we hoe groot in de Noordsche landen de beteekenis van heilige, aan Thor of Freia gewijde, boomen geweest is. Niet voor niets deed Bonifatius deze boomen omhakken en verwoestte Karel de Groote de Externsteine met de Irminzuil midden in het Saksenland Lippe. Maar alle pogingen om het ‘ongeloof’ met wortel en tak uit te roeien mislukten. De forsche boom, sterk geworteld in de aarde, de kruin tot aan den hemel reikend, bleef voor de Germanen het zinnebeeld van de wereldsch of Yggdrasil. De levensboom komt in het bijzonder veel in bovenlichten voor, zoowel in de steden als op ons platteland. In vele gevallen ontspringt uit een urn of vaas (de levensbron) of uit een hart, het oeroude zinnebeeld voor Moeder Aarde, soms vergezeld door een tweetal geleidevogels.’

Uit: Zinnebeelden in Nederland, Ir. W.F. van Heemskerck Duker en Ir. H.J. van Houten – 1941.

De levensboom staat symbool voor groei en kracht, voor ontwikkeling en vruchtbaarheid, voor onsterfelijkheid en genezing. Het pand Middelland 6-8 in Krimpen aan de Lek had ook een levensboom in het bovenlicht. Het waren oorspronkelijk twee woningen waarschijnlijk omstreeks 1862 gebouwd door Jan Luthart voor zijn dochter Jacomijntje Jacoba Luthart (die ging trouwen met Teunis Mertens) en haar ongetrouwde zuster Marrigje. In het rechtergedeelte (nummer 6) zijn David Jan en Zwaantje Maria Mertens opgegroeid. Zwaantje Maria Mertens woonde er met haar man, de schilder Willem Verhoeff, totdat zij verhuisden naar de Rijdsijk. Later ging op nummer 6 hun dochter Neeltje Verhoeff wonen met haar man Pieter Hekking; hun twee kinderen groeiden daar op.

In het linker gedeelte (nummer 8) woonde de Marrigje Luthart, totdat zij trouwde met Pieter van Vlijmen, wiens eerste vrouw Anna Oostlander in 1870 was overleden. Toen ging in dat gedeelte van het pand haar halfzuster Maria wonen, weduwe van Heinrich Wijnand Jacob Rasch en haar in Amsterdam geboren dochter Charlotte Maria Aletta Lucretia Rasch. Charlotte Rasch trouwde met Arie Horsman. Voor hem is wegens zijn lengte de bedstee in de achtergevel verlengd; dat is nog steeds zichtbaar. Later ging op nummer 8 het gezin van Jacob Hekking (een broer van Pieter Hekking) wonen.

Zoon Hendrik Hekking (1925-1945) werd niet lang voor de bevrijding op 19-jarige leeftijd door de Duitsers gefusilleerd. De levensboom in zijn geboortehuis heeft hem daartegen niet kunnen beschermen. Evenmin kon het Teunis Mertens in 1868 behoeden voor het fatale ongeluk tijdens zijn reis naar Batavia. Toen het pand Middelland 6-8 werd verkocht is de levensboom uit het bovenlicht verwijderd; het is nog steeds in bezit van de familie.

8.- De nazaten van Teunis Mertens

Op 8 Juni 1908 schreef Zwaantje Maria Mertens over haar kinderen: *‘Wim is nu 17 jaar, hij is erg stil en bedaard van aard. Van de winter heeft hij in Schoonhoven op tekenschool gegaan, maar met de zomer kan Willem hem niet missen en het kost nog al wat. Ook Neeltje is nu ook van school af. Ik had ze wel graag voor onderwijzers late leren, het was er net een meisje voor, maar Willem was er niet erg voor en ze is ook niet zoo heel vlug met leren. Zodoende heb ik het er nu heel wat gemak van. Meintje wil wel erg graag gaan dienen, ze doet niets liever als werken en kan schoon en handig werken, maar ik hou ze vooreerst nog thuis, want als ze hier zoo jong zijn verdienen ze zoo weinig.’*

De foto links werd in 1914 genomen ter gelegenheid van de 25-jarige trouwdag van Willem Verhoeff en Zwaantje Maria Mertens. Van links naar rechts: Neeltje (1 november 1895 – 5 maart 1973), Mijntje (6 augustus 1894 – 28 juli 1985), Willem Jan (3 april 1891 – 29 november 1975) en Teus (27 september 1900 – 10 mei 1992). Neeltje trouwde op 25 mei 1921 met Pieter Hekking. Zij woonden in het pand Middelland 6 tot in 1973 en kregen twee kinderen. Fijgje (Fie) Hekking (24 september 1922 – 7 juni 1987) en Zwaantje Maria (Rie) Hekking (18 oktober 1925). Willem Jan Verhoeff zou later het schildersbedrijf van zijn vader

overnemen. Mijntje en Teus werden respectievelijk coupeuse in dienst van de familie Boogaert en onderwijzeres op de lagere school in de Dorpsstraat (en een aantal jaren op het Noordse schooltje). Willem Jan, Mijntje en Teus bleven ongetrouwd en woonden in het pand Rijdsdijk nr. 34 in Krimpen aan de Lek. Toen dit pand rond 1967 vanwege de dijkverzwaring gesloopt moest worden, verhuisden broer en zussen naar het adres Onder de Waal nr. 40.

De foto rechts is genomen in 1908 in Pretoria en was een verrassing van de drie kinderen voor hun jarige moeder Trijntje Mertens – Prins. Van links naar rechts: Wobbina of Bieni (23 juli 1895 – 29 maart 1968), Johanna of Jo (1 februari 1902 – 10 september 1968 en Mijntje of Meintje (geboren op 3 december 1898, datum van overlijden onbekend). Volgens de website 1820settlers.com trouwde Wobbina Roelina Mertens, de oudste dochter van David Jan Mertens en Trijntje Prins, met Hubert James Sussens (1894 – 1972) en kregen zij drie kinderen: Eunice Leonie, Sheila Joyce en David James. Speurwerk levert op dat er in de Zuid-Afrikaanse plaats Parys een David James Sussens woont, lid van de Nederlands Gereformeerde Kerk Parys-Wes en geboren op 8 of 9 september 1934. Dit zou de kleinzoon kunnen zijn van David Jan Mertens. In de Posduif, de nieuwsbrief van de kerk, staat in het derde kwartaal van 2022: *‘Oom David gaan aan en dit gaan redelik goed met hom. Dis net nie lekker om alleen te bly nie!’* En in 2023: *‘Oom David gaan aan en hy sê: as die pyne en kwale kom, praat hy met hulle en dan gaan hulle weg.’* Er is tevergeefs geprobeerd met hem in contact te komen. Van de andere kinderen en mogelijke kleinkinderen van David Jan Mertens in Zuid-Afrika is bij de familie in Nederland niets bekend en ook op internet niets te vinden.

Mededelingen

- De opbrengst van de Raboclub Support was € 360,31. Dank voor het stemmen op onze vereniging.
- Vanaf januari is er weer een nieuwe expositie in de HOP in de bibliotheek. Dit keer tonen we winterfoto's van Krimpen aan de Lek.
- Ook in 2024 zijn we weer iedere eerste vrijdagmiddag van de maand in de bibliotheek aanwezig voor het Historische Café. Heeft u vragen of heeft u iets te vertellen over de geschiedenis van Krimpen aan de Lek kom dag langs.
- De voorjaarsledenvergadering is op **9 april** met een lezing van Peter Sluisman ‘Op ontdekking door de Krimpenerwaard’
- Op zaterdagochtend **13 april** worden in het Cultuurhuis er weer filmpjes uit ca 1985 getoond, gemaakt door Daan Dijkshoorn. Dit keer zien we de weekmarkt, de kermis en lopen we mee met de avondvierdaagse.
- De contributie voor **2024** is in de najaarsvergadering vastgesteld op **€15,-**.

*Dit bedrag kunt u overmaken naar banknr.
NL11RABO0335776221 van de Historische Vereniging
Crempeene.*

COLOFON

Oud Nieuws wordt uitgegeven door de historische vereniging van Krimpen aan de Lek ‘Crempeene’

Redactie en opmaak: Gijs en Elsa Moerkerken

Correctoren: Jan Kees Wepster, Bert van den Herik

Secretariaat: Annetje Ockerstraat 19
2931PJ Krimpen aan de Lek

Tel: 0180-523769

e-mail: crempene@ziggo.nl

website:

www.historischeverenigingcrempene.nl

facebook: www.facebook.com/historischeverenigingcrempene

historischeverenigingcrempene